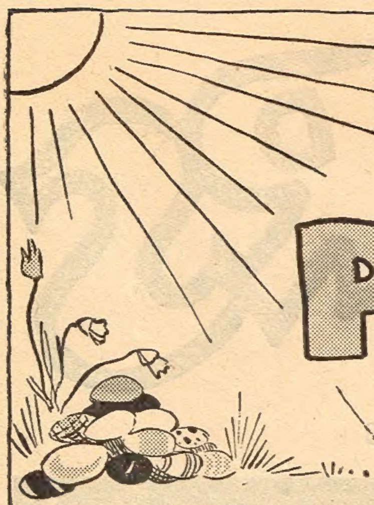
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 14 APRIL 1938

DAT LIJKT ME WEL WAT, MENEER DE HAAS

DE PAASJURK

Waarom het op Paasdag niet mocht regenen

ANNIE stapte naast moeder door de winkelstraat. Het was laat, sommige zaken begonnen reeds te sluiten.

„We zullen ons een beetje haasten, Annie," zei moeder. „'t Is bijna acht uur."

„Het is 't leukste stofje, dat we gezien hebben."

Moeder en Annie waren reeds twee uren op stap. Zij hadden de ene etalage na de andere bezichtigd. Telkens ontdekten zij iets nieuws, totdat ten laatste hun keus op een rose stofje met kleine blauwe bloemetjes was gevallen.

„Dat zal een schattig jurkje worden, hè, moes?"

„Een echte Paasjurk, Annie. Kijk, daar is de winkel al."

Zij gingen naar binnen. Vijf minuten later liepen zij weer op straat. Annie droeg twee pakjes: een voor haar zelf en een voor broertje Bertie.

De volgende middag rende Annie uit school naar huis

„Hebt u het patroon al geknipt, mams?" hijgde zij.

„Kalm, kind, kalm! Niet zo haastig. Ik ben eerst begonnen met het kruippakje voor Bertie."

„Hè, wat flauw. En als u dat klaar hebt?"

„Dan beginnen we meteen aan jouw jurk."

„Mag ik helpen, moes?"

„Zodra jij je huiswerk afhebt."

„Ik heb niet veel. Ik ga het eerst maar maken."

Meteen wipte zij naar boven.

„Denk eraan, Annie, niet veel lawaai maken. Bertie slaapt."

Op haar tenen klom zij naar boven. Toen zij een uurtje later naar beneden kwam, had moeder thee gezet en zat zij het patroon voor Annie's jurkje te bekijken.

„Drink eerst je thee op, Annie, en dan zullen we eens beginnen."

Het knippen was tamelijk vlug gebeurd.

„We houden nog genoeg over om 'n hoedje van dezelfde stof te maken."

„O, dat wordt reuzenleuk!"

't Was de hoogste tijd om de boel op te ruimen en de tafel te dekken, want vader kon ieder ogenblik thuis komen. Toch kwam hij bijna een half uur later dan gewoonlijk. Zijn gezicht straalde. Hij had zeker iets prettigs beleefd.

„Dag, moeder; dag, Annie. Ik ben erg laat, hè."

„Dat dunkt mij ook. Het eten is helemaal koud geworden."

„Ja, maar ik heb ook 'n belangrijke ontmoeting gehad. Raad eens, wien ik onderweg tegen het lijf liep?"

„Zeg het maar gauw. Jij kunt iemand altijd zo nieuwsgierig maken."

„Oom Piet."

„Oom Piet?! Waarom heb je hem niet mee naar hier gebracht?"

„Hij had geen tijd. Hij liet de groeten doen en nodigde ons tevens uit met de Paasdagen bij hen te komen logeren."

„Fijn, zeg! Naar oom Piet en tante Doortje! Mag ik mijn nieuwe Paasjurk dan aan?"

„Maar, Annie, 't is nog lang niet zeker, dat wij gaan," berispte moeder.

„Ik heb anders de uitnodiging reeds aangenomen," lachte vader. „Ik kan een paar dagen vrij maken en dus dacht ik er 'n volle week te blijven."

„Och, jij! Je kunt nu ook nooit 'ns rustig een en ander bespreken," plaagde moeder. „Jij neemt maar altijd halsoverkop 'n besluit. 't Is lang niet zeker, dat ik mee kan."

„Hè, moes!"

Moeder trok een quasi droef gezicht. Maar zij kon het niet volhouden. Moeder ging zelf ook graag een weekje bij oom Piet en tante Doortje logeren. Zalig, zo'n weekje op het platteland, terwijl de bomen en struiken in hun frisse bladeren staken en de voorjaarsbloemen tuinen en velden bedekten.

* * *

De Paasjurk was bijna klaar! De manchetten nog en 't kraagje, dan moest Annie haar voor de laatste maal passen en werd zij opgestreken en weggehangen.

De school was nauwelijks uit, of Annie stoof de straat op. Vlug naar huis!

De jurk zou nu wel klaar zijn. In haar blinde haast lette zij niet op. Midden op de rijweg zag ze plotseling een fietser, zij wou nog opzij springen, maar 't was reeds te laat. Met een smak kwam Annie op de keien terecht. Een kreet van pijn ontsnapte haar. Gelukkig dat de man niet met fiets en al boven op haar viel, want dan was het nog veel erger geweest.

Nu had Annie haar pols en haar voet verstuikt.

De dokter, bij wien zij was binnengedragen, bracht haar thuis. Moeder was ongerust geworden, maar nog niet gaan kijken, want het gebeurde wel vaker, dat Annie na school niet regelrecht naar huis kwam.

Moeder had hard gewerkt. De Paasjurk was juist klaar, toen Annie werd thuisgebracht.

„Wat is er gebeurd, kind?"

Snikkend kwam het hele verhaal eruit.

„'t Is goed afgelopen, mevrouw," stelde de dokter moeder gerust. „Er is niets gebroken. Een dag of tien rust en dan zal het wel weer in orde zijn." Een dag of tien rust! En over vijf dagen was het Pasen! Dan zouden ze naar oom en tante gaan! Toen de dokter weg was, begon Annie hevig te schreien. Tussen haar tranen door keek zij naar de jurk. De Paasjurk, die zij nu niet zou kunnen aantrekken. De volgende dag bleef Annie te bed.

Zij voelde zich zo naar en zo ellendig. Zij had de hele nacht niet geslapen.

's Middags kwam moeder naar boven met de Paasjurk. Zij was gestreken en zag er snoezig uit.

„Och, moes, hangt u haar hier alstublieft maar op. Dan kan ik er ten minste naar kijken."

Annie probeerde te glimlachen, terwijl twee dikke tranen over haar wangen rolden.

Na drie dagen kwam de dokter weer kijken. Hij deed het verband van de voet en Annie moest proberen te lopen. O, o, wat deed dat pijn! Toch was de dokter erg tevreden. Hij legde weer 'n nieuw verband, ook om de pols. Toen hij weg ging, bleef hij met moeder nog even in de hal staan praten. Annie kon niet horen, waarover zij het hadden, maar toen moeder binnenkwam, lachte zij Annie geheimzinnig toe.

„Wat jammer, hè, moes, dat wij nu met Pasen niet naar oom Piet kunnen. Was dat ongeluk maar een paar weken vroeger gebeurd."

„Nee, was het maar helemaal niet gebeurd, bedoel je. 't Is te hopen, dat je voortaan niet meer zo wild bent."

„Heeft vader al naar oom geschreven?"

„Natuurlijk. Het speet vader erg, hij had er zo vast op gerekend. Hij heeft de laatste maanden erg hard gewerkt."

Annie zweeg.

„Mag ik met Pasen mijn jurk aan, moeder?" vroeg zij enkele minuten later. „Al moet ik op mijn stoel blijven zitten, dan vind ik het toch prettig haar aan te hebben."

„We zullen eens zien. Als het niet regent."

„Als het niet regent? Wat heeft dat er mee te maken, moes? Ik kan toch niet buiten komen." Maar moeder zei niets meer. En zij glimlachte weer erg geheimzinnig.

* * *

Het was Pasen.

De zon scheen helder. Het was schitterend weer.

Iedereen voelde zich erg gelukkig, ook Annie, want zij had de Paasjurk van moeder mogen aandoen.

Zij hinkte een beetje door 't huis, want zij moest van den dokter iedere dag beweging gaan nemen. Telkens iets meer.

„Je boft, Annie, dat het niet regent," zei vader.

„Ja, dat treft ze geweldig," plaagde moeder.

„Wat bedoelt u toch? Voor mijn part regent het de hele dag."

„Ho, ho, Annie. En al die mensen dan, die vandaag hun eerste uitstapje maken?"

„Och, ik moet toch binnen blijven," mopperde Annie.

Om 'n uur of elf werd er gebeld.

Vader ging open doen.

„Wilt u even wachten," hoorde Annie hem zeggen. „Hier, steek intussen een sigaar op."

'n Ogenblik later kwam hij binnen. Hoed op, jas aan.

„Maak je klaar, moeder. 't Is tijd."

Annie was een en al verbazing.

Moeder ging in de gang haar mantel aantrekken.

„En jij, Annie? Ga je niet mee?"

„Ik mee?"

Annie wist niet, of ze zou huilen of lachen.

„Nou hebben jullie haar lang genoeg geplaagd," liet zich een bekende stem horen. Annie draaide zich om. Daar stond oom Piet in de deur!

„Dag, Annie. Ik zal de boel maar verklappen, kind, want anders blijven ze jou nog langer plagen. Toen we hoorden, dat 't ongeluk nog zo goed was afgelopen, hebben we ons tot den dokter gewend en hem gevraagd, of je.... in een auto mocht zitten. Nou, de dokter vond 't goed, vooral toen hij zag, dat alles zo voorspoedig genas. We spraken af alles geheim te houden en je te verrassen. Ik heb een autootje, 't is geen groot; jij kunt naast mij zitten en je moeder en vader met kleinen Bertie achter in de dickey-seat. Trek maar gauw je jasje aan. Als het geregend had, dan was het plannetje natuurlijk niet doorgegaan, want dan zouden vader en moeder lelijk nat zijn geworden."

Nu begreep Annie opeens alles!

Zij schreide van geluk. Dat werd een vrolijke Paasdag en toen Annie na 'n dag of vier het verband mocht afdoen en voorzichtig buiten gaan wandelen, toen was alle narigheid spoedig helemaal vergeten.

NOR. H.

Annie probeerde te glimlachen, terwijl twee dikke tranen over haar wangen rolden.

DE AVONTUREN VAN LOEKI

MEB

ENNE.... HOE KOMEN DE BIJDRAGEN BINNEN? VALT HET NOG AL MEE?

BIJDRAGEN V.H. EENDEN-PALEIS.

OCH, WAT ZAL IK ZEG-GEN!

ZEG, PINKIE, LOOP JIJ OOK EVEN AAN BIJ DE BELLEMAN?

NATUURLIJK, LOEKI. IK GEEF GRAAG WAT.

VEER LOEKI & Co

IK HEB 'M DOOR! HIJ WIL ALLEEN MAAR EVEN KIJKEN OF ER AL VEEL IS GESTORT. IK KEN PINKIE.

HA, BEN JIJ OOK DAAR, BESTE KEREL. BLIJ DAT IK JE ZIE!

BIJDRAGEN V.H. EENDEN PALEIS.

BIJDRAGEN V.H. EENDEN PALEIS.

?

BIJDRAGEN V.H. EENDEN PALEIS

TWEE WORM-STEKIGE NOOTJES! HOE DURFT HIJ!

JIJ KLEINE ON-DEUGENDE VREK!

! PATS!

BOMEN

WORDEN HET HOOGST OP GEESTGROND EN DUS VOORAL ACHTER DE DUINSTREEK. ZE GROEIEN DAAR MET DE TOPPEN NAAR HET OOSTEN. DAT KOMT NATUURLIJK DOOR DE WESTENWIND. BOMEN, DIE DE WIND TROTSEREN EN RECHT OMHOOG BLIJVEN GROEIEN, GAAN ONHERROEPELIJK DOOD, ALS ZE BOVEN DE DUINEN UIT KOMEN.

EEN REGENJAS VAN?

DIT IS EEN INWONER VAN KOREA. HIJ MOET EEN FLINKE REGENBUI TROTSEREN EN HEEFT DUS ZIJN REGENJAS AANGEDAAN. VAN WELKE STOF ZOU DIE REGENJAS GEMAAKT ZIJN? NIEMAND ZAL HET WAARSCHIJNLIJK RADEN EN DAAROM VERKLAPPEN WE HET MAAR: OP KOREA WORDEN REGENJASSEN VAN STROO GEDRAGEN!

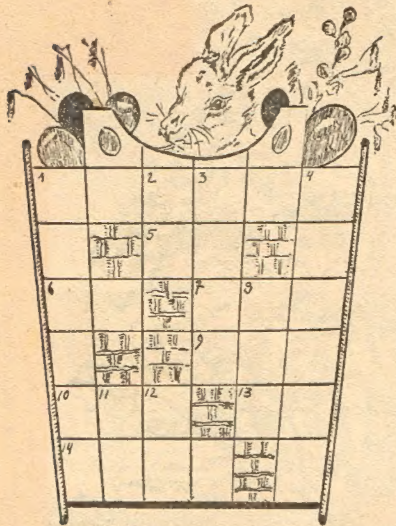
DE LAND-SALAMANDER

SPUIT NAAR WILLEKEUR EEN SCHERP BIJTEND VOCHT UIT ZIJN HUIDKLIEREN, DIT VOCHT IS DODELIJK VOOR KLEINE DIEREN MAAR NIET GEVAARLIJK VOOR MENSEN

G. GISSENHOVEN

BONT ALLERLEI

Mandjespuzzle

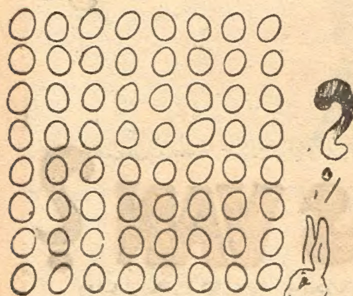

Horizontaal:

1. Verkleinwoord van het dier dat in het mandje zit.
5. Deel van een tafel.
6. Lidwoord.
7. Soort hert.
9. Geboren in Ierland.
10. En zo voort.
12. Tweede noot van de toonladder.
14. Ik ga .... bed.

Verticaal:

1. Vervoegde vorm van het werkwoord hebben.
2. Reeds.
3. Een bekend liedje is .... Marijs.
4. Liggen in dit mandje.
8. Roem.
11. Berouw komt .. de zonde.
12. Zie aldaar (afkorting).

Paas-puzzeltje

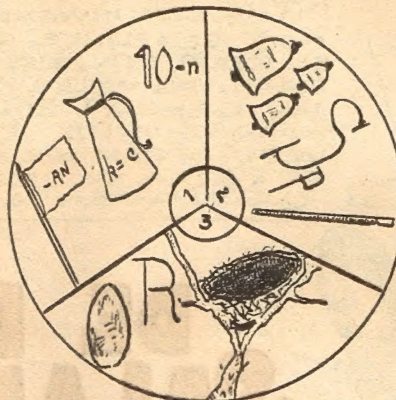
Van de 64 eitjes moeten er 40 gekleurd worden, maar je moet het zo zien te doen, dat er in elke rij van boven naar beneden of van links naar rechts nooit meer dan 5 gekleurde eieren komen te liggen. Welke eieren moet je nu zwart maken of kleuren?

Drie-woorden-rebus 20

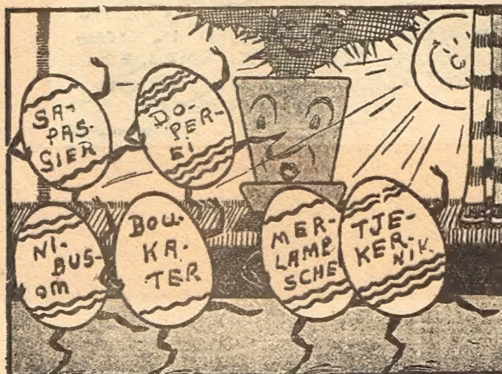
Het eerste woord betekent iets waarop alle schoolgaande kinderen dol zijn.

Het tweede brengt ons een weelde van klanken.

Het derde is in gebruik bij vogels en kippen.

Dansende Paaseitjes

Uit louter pret omdat het Paasfeest nabij is, hebben de Paaseitjes een dansje uitgevoerd.

Ze zijn hierbij zo wild te werk gegaan dat, de lettergrepen (dus niet de letters) van de woorden, die op elk eitje staan, door elkaar zijn geschud.

Kunnen jullie die lettergrepen weer in de juiste volgorde zetten?

OPLOSSINGEN VORIG NUMMER

OP DE WIELERBAAN

DRIE-WOORDEN-REBUS 19

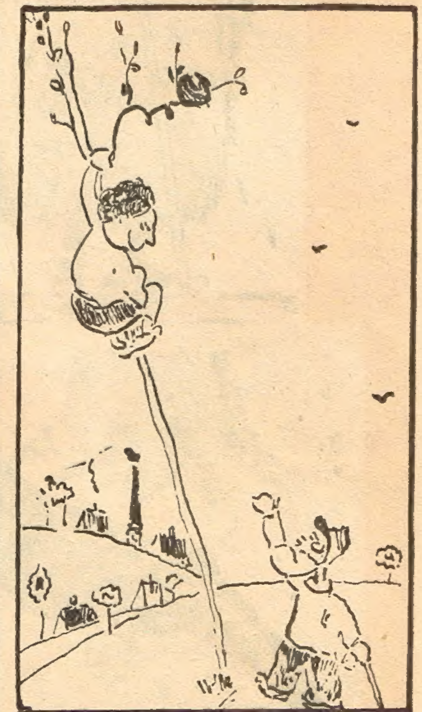
1. Klasgenoot (Kl-as-ge-noot).
2. Geheimnis (Ge-h-ei-m-nis).
3. Apentuin (A-pen-t-ui-n).

DE BEHEKSTE WEI

Winnetoe. Karlo. Daani.

WIE VINDT MIJ?

1. Rome. 2. Parijs. 3. Londen. 4. Berlijn. 5. Kopenhagen.

Even lachen

„Haha!" riep de veldwachter, „eindelijk heb ik je te pakken. Je bent weer aan 't vogeleieren stelen?"

„O nee, meneer de veldwachter," zei Jantje, „ik wou alleen maar eens kijken of er geen Paaseitjes in het nestje lagen!"

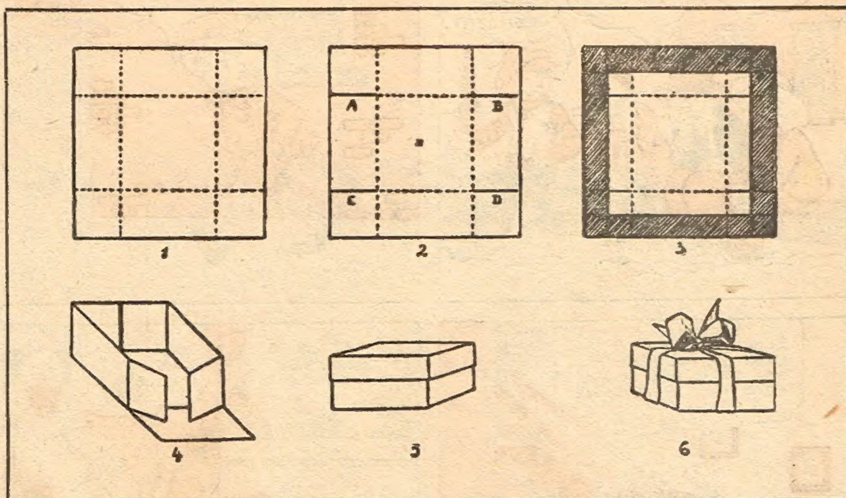
EEN DOOSJE VOOR DE PAASEITJES

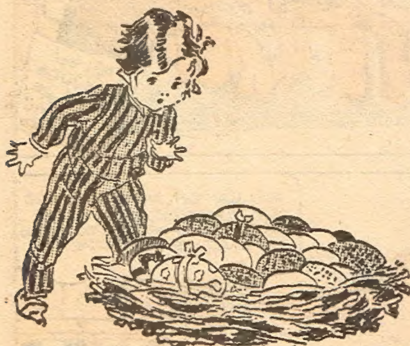
Benodigdheden: Stijf papier, bv. een stuk behangselpapier, plaksel, een penseeltje en een zijden lint.

Ziehier hoe men te werk gaat.

1. Teken op het papier twee vierkanten van 20 bij 20 en knip ze zorgvuldig uit.
2. Op 5 cm. van de rand trek je de in 1 en 2 aangegeven stippellijntjes.
3. Plaats de twee vierkanten op elkaar, met de getrokken lijn naar boven.
4. Vouw om volgens de stippellijnen. Na elke vouw doe je 't papier even open.
5. Het bovenste vierkant is het doosje. Zet er een kruisje op om je niet te vergissen. Het onderste is voor het deksel.
6. Maak nu vier sneden in het bovenste papier, volgens de lijnen A, B, C en D.
7. Plak de vier kanten zorgvuldig tegen elkaar aan.
8. Nu het deksel. Knip de rand voor de helft af. Dus wordt de breedte 2½ cm. Plak de hoeken weer tegen elkaar aan.
9. Pas nu het deksel op de doos. Doe er dan het zijden lint omheen en maak een mooi strikje.

Wanneer je dan de een of andere verrassing in het doosje bergt, heb je 'n leuk cadeautje voor Pasen.

Paasverrassing

Jantje had reeds vele dagen
Aan het Paashaasje gedacht.
Zou het een verrassing brengen,
En misschien een eitje of acht?
Jantje kon haast niet meer slapen,
En wanneer hij buiten lag,
Keek hij steeds maar naar de wolken,
Of hij nog geen Paasklok zag.
Eind'lijk kwam de blijde morgen,
Jantje popeld' in zijn bed.
Want beneden in de kamer
Had hij 't mandje klaar gezet.
Toen hij d'eerste klokslag hoorde,
Vloog hij joelend naar benee.
„'k Ruik de haas al," riep hij jub'lend,
„Vader, moeder, kom toch mee.!"
Wat een pret, zeg, 't hele mandje,
Lag vol eieren, wit en bont
Grote, kleine, dikke en dunne
Lang van vorm of kogelrond....

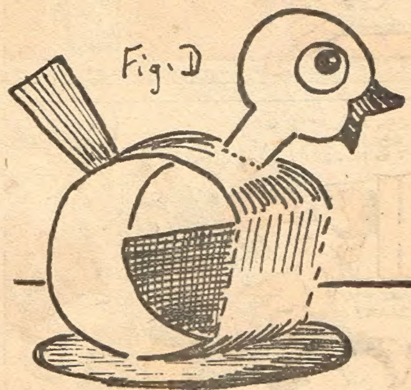
VALLY

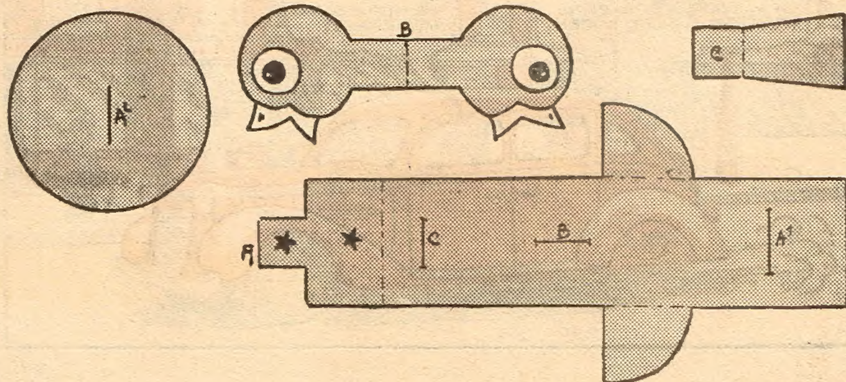
LEUK EIERBANDJE VOOR PASEN

Met Pasen komen er natuurlijk allerlei gekleurde en versierde eitjes op tafel. We geven hier een voorbeeld van een zeer leuk eierbandje, waarin je de gekleurde eitjes kunt steken. Hiervoor neem je liefst wat stevig papier.

De lengte van het strookje hangt natuurlijk af van de dikte van het ei, dat erin moet.

Het strookje wordt gevouwen zodat A dwars door het gleufjeA1 komt te zitten en dit stukje, dat er uitsteekt, komt dan weer in A2, waar het aan de achterkant wordt vastgeplakt. Dit is het voetje. In gleufje B komt de kop. Vouw hem volgens de stippellijn B tegen elkaar aan. C vormt de staart en komt in gleufje C. Voor de verschillende stukjes kun je verschillend gekleurd papier nemen. Fig. D laat zien hoe het bandje eruit ziet als het kant en klaar is.

HOE SJORS ZIJN NIEUWE BROEK KREEG

